

med Nødvendighed forudsaaes, at denne tidligere eller sildigere maatte indtræde; og i ethvert Tilfælde vilde den mislykkede Opstand og de ovenantvandede Omstændigheder, der maatte antages at følge af den, frembringe en saadan Stemning blandt Negrene, at Planterne, istedetfor en i det Hele veludnyttet Arbejdsstamme, saaledes som denne viste sig saavel forinden Emancipationen som ogsaa senere efter denne, sandsynligvis vilde under en fortsat Ufrie tilstand have havt at kæmpe mod en uwillig, fjendtligtent Slavebefolkning. En saadan Tingenes Tilstand vilde derhos let have medført den meget mislige Folge, at det Tidrum, som Rescriptet af 1847 havde fastsat som en Forberedelse til den fuldstændige Friheds Indtrædelse, vilde i saa Henseende for en stor Deel have været spildt, saa at Aaret 1859 vilde have medført større Farer og Vanskeligheder ved Overgangen fra ufrit til frit Arbejde, end der sandt Sted i 1848. Naar derfor Regjeringen, da Rystelsen uventet var indtraadt, kom til det Resultat, at det vilde være farligere for Coloniernes Fremtid at føre Tilstanden tilbage til Slaveri end at give den af Negrene fordrede Frihed, da var det ikke mindre af Hensyn til Slaveeierens end til Negrenes Lære, at den gav efter for Begivenhedernes Magt, og der kan ikke herved for hinc være stiftet nogen Ret til Erstatning for den lidt Skade, som de ikke forinden vare i Besiddelse af.

Kan man end saaledes ikke indrømme de Grunde Gyldighed, paa hvilke de forhenværende Ciere af Ufrie have i de indkomne Andragender søgt at støtte deres Paastrand paa Erstatning for lidt Eiendomsstab, forsaavidt de skulde godtgjøre, at de herpaa have en retlig Fordring, maa dog paa den anden Side en uheldig Betragtning af Forholdene i deres Heelhed lede til den Overbeviisning, at Regereierne have et Retfærdigheds- og Billighedskrav paa, at Staten kommer dem til Hjælp til, at overvinde de store Vanskeligheder, Emancipationen har medført, som ikke kan tilbagevises. Hvorledes man end anseer Eiendomsretten over Ufrie, og, maa det end ved det Ovenansførte ansees godtgjort, at denne Eiendomsret hverken efter sin Bessaffenhed og Op-

rindelse kan, eller af Regjeringen har været betragtet fra samme Synspunkt, som Eiendomsretten i Almindelighed, er det dog vist, at Slaveierne ere betagne en Eiendomsgjensstand, der indenfor de af Loven opstillede Grændser var deres Raadighed undergivet, og at de ved den pludselig indtraadte Emancipation have lidt et Tab, som Regjeringen ved alle de Foranstaltninger, ved hvilke den efterhaanden havde grebet ind i Slaveforholdet, for at ordne det paa den for Samsundet gavnligste Maade, havde af Retfærdigheds- og Statsklogskabshensyn stræbt at forhindre. Dette ved flere Leiligheder udtrykkeligt udtalte, og gennem alle de tagne Forholdsregler fremfættende Diemed med hinc Foranstaltninger maa have givet Regereierne et grundet Haab om, at Emancipationen, naar den endeligen skulde indtræde, vilde blive iværksat paa en saadan Maade, at deres Lære derved vilde blive iagttaget og deres retfærdige Krav fæstet. Da det allerhøieste Rescript af 28de Juli 1847 fastsatte Slaveriets Ophør, bestemte det tillige, at Emancipationen først fuldstændig skulde indtræde efter 12 Mars Forløb, „for at alle Vedkommendes Lære kunde blive iagttaget, og de fornødne Forberedelser til Overgangen trufne“. Det udtales ikke udtrykkelig, at Emancipationen i 1859 skulde indtræde uden Erstatning til Cierne; ifølge den allerunderdanigste Forestilling fra General-Toldkammer- og Commerce-Collegiet, som gif forud, maa det imidlertid antages, at det har været forudsat, at den frie Raadighed, som i de 12 Aar tilfikkedes Cierne, efter de hidtil gjældende Forhold, over Negrenes Arbejde, skulde træde istedetfor Pengebidrag fra Statens Side; men det er tillige i samme udviklet, at en umiddelbar Emancipation ikke vilde kunne decreteres, uden i Forbindelse med en tilstrækkelig Erstatningssum til Cierne, der kunde yde dem Midler til at møde Overgangen fra ufrit til frit Arbejde. Det Tidrum af en uforandret Vedbliven af de bestaaende Forhold, der skulde træde istedetfor en saadan Erstatningssum, er imidlertid blevet forkortet med ^{11/12}; Emancipationen er indtraadt saa hurtigt efter Rescriptets Kundgjørelse paa Verne, at Cierne næsten aldeles ikke have kunnet nyde